

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobkyně: **N. T. T. A.**, zast. JUDr. Karlem Kýčkem, advokátem, se sídlem v Teplicích, Masarykova 537/7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 7. 2004, č. j. 15 Az 326/2003 – 27,

t a k t o :

- I.** Řízení **se zastavuje**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Zástupci stěžovatelky JUDr. Karlu Kýčkovi, advokátu, se sídlem v Teplicích, Masarykova 537/7, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši 1075 Kč a bude mu vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 30. 7. 2004, č. j. 15 Az 326/2003 – 27 zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 10. 2002, č. j. OAM-1908/VL-11-C10-2002, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Přezkoumávaným rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobkyni udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu) a současně bylo rozhodnuto o tom, že se na cizinku nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu v platném znění. V odůvodnění rozsudku soud uvedl, že dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala včas kasační stížnost žalobkyně (dále jen stěžovatelka). Navrhovala, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení. Současně požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 31. 3. 2005, č. j. 15 Az 326/2003 – 41 ustanovil žalobkyni k zastupování v řízení o kasační stížnosti advokáta JUDr. Karla Kýčka, se sídlem v Teplících, Masarykova 537/7.

Poté byla věc dne 2. 11. 2005 předložena Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že spis byl předložen Nejvyššímu správnímu soudu, aniž byla vyplněna předkládací zpráva, Nejvyšší správní soud podáním ze dne 12. 12. 2005 vrátil spis krajskému soudu s požadavkem, aby soud postupoval podle § 108 odst. 1 s. ř. s. a vyplnil řádně předkládací zprávu.

Podáním ze dne 8. 12. 2005, které došlo Krajskému soudu v Ústí nad Labem dne 9. 12. 2005, vzala stěžovatelka zpět kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem. Prohlásila, že tento úkon činí zcela dobrovolně na vlastní žádost z osobního důvodu, neboť nyní je vdaná za občana České republiky. Na kasační stížnosti netrvala a žádala o zastavení řízení o udělení azylu, aby mohla požádat o povolení k pobytu.

Uvedené podání bylo Nejvyššímu správnímu soudu zasláno dne 21. 12. 2005. Spis byl opětovně předložen Nejvyššímu správnímu soudu s vyplněnou předkládací zprávou dne 20. 1. 2006.

Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovateli svůj návrh zpět.

Podle § 108 odst. 2 s. ř. s. byla-li kasační stížnost před předložením věci Nejvyššímu správnímu soudu vzata zpět, soud usnesením řízení o kasační stížnosti zastaví.

Protože projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením, Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. (s. ř. s.) ve znění pozdějších předpisů za použití § 120 téhož zákona řízení zastavil, a to i při aplikaci ustanovení § 108 odst. 2 téhož zákona, neboť kasační stížnost byla vzata zpět poté, co byl spis dne 2. 11. 2005 předložen k rozhodnutí o kasační stížnosti Nejvyššímu správnímu soudu.

Za této procesní situace, kdy stěžovatelka vzala svou kasační stížnost zpět v celém rozsahu, se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno, rozhodl Nejvyšší správní soud podle ustanovení § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť řízení bylo zastaveno.

Odměna zástupci stěžovatelky, advokátu JUDr. Karlu Kýčkovi, se sídlem v Teplících, Masarykova 537/7, který byl stěžovatelce k její žádosti ustanoven výše uvedeným usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem dne 31. 3. 2005, č. j. 15 Az 326/2003 – 41, byla stanovena za jeden úkon po 1000 Kč [příprava a převzetí zastoupení - § 11 odst. 1 písm. b) ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb. – pod tímto úkonem je zahrnuto i studium spisu, ke kterému došlo podle obsahu spisu dne 24. 4. 2005] a náhrada hotových

výdajů ve výši 75 Kč (§ 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.), celkem tedy 1075 Kč. Uvedená částka bude zástupci stěžovatelky vyplacena do 30-ti dnů od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. února 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu